

51 nov. 2.
K513/750

Medves Aranybácsi!

Nagyon óhajtom hallani, hogy helyre verge,
dés úk, mely anyi bajjal és bossúsággal,
gúl s rohott járni végbe ment.

Egyébirant, a menyivel kellemetlenebb
a rendisínálás, annál kellemetesebb
a rend. Hej, szeretnek Karácson táján,
ban, mikor keményen fagy, be kopogtat,
nizsán adás, Bodritól nem felve, s egy
új kúszítól veretve, a barátságos s roba
kálghályára dőlni maga mellé, hi vak-
dohányt füstöl, mi a hidegverien
mosolygó kacit. Tulcsa nagy türel
leckeri, hogy bábjá új kalappát elhán-
ta, és a fiúk általános sorsa!

É mellett, s rosgalman jelleül küldött
három, mást nem is jelelhető, firkát,
vagy is poemát.

A miat elmenetete után, s robbajjal
és s robbantat végig tallóztuk, ott három
kopaját ~~szóval~~ Monarison, s egy darab s roppant,
itt pedig át nem adott s le nem másolt
képit, sa Byron másadik kötetinek
néhány.

néhány staurás borítékát találtam.
meg. A két utolsót, ha Isten segít, magam
akarom pesti létünk alatt, hára szállí-
tani.

Geszten észl. Szalontán más újságról,
mint ~~egy~~ ár, hogy Nagy Lajos jobban
Uzagovics ^{de} Demeter egyforma veszedélyes
állapotban, van.

Kedves nejét tisztelém, Lacit és
Sulesát csókolom, magát pedig ölelve
mára csók

Geszt Nov. 24^{án} 1857

szerető tanítványa
Tiszadomok

fordult!
(vegin csattan az ostor).

175.

Kandallónál

K 513/750

Eltüntek már a tavasznak
 Ellet-hintó kellemé,
 Minden lombot elhevartnak
 A tél hosszú ejeli.

Sok lehallo kis síllyagból,
 A tél fehér leplet font,
 Is a széltermő kaspataktól.
 Vél mindentajt bevont.

De töl ismét már a vadon
 Hallgat a rengő liget
 Fenn-kopogván a jég s fagyos,
 Egy tomha farkas eget.

Az ember a kandallóhoz
 Vonszódik és települ
 S horra nyúlván a kandóhoz
 Múltakról gondolva ül.

A pathogó tűz közepén,
 S látja ettant napját,
 S ősrémei könyvtéjén
 Íróit, és kinyit

Ujpeádal

176.

Már mennék én vasárnapon a templomba
 Inkább megyek egyet inni a kocsmába.
 Nem jól papról a rector
 Fobó annál egy pohár bor,
 Trombam a fison.

Fojjon ede komam a szon nem tud semmit,
Min apaban rajta szedtem o' higyelmert.
Fojast vstem vasarsa
Mind elment palinkara
Komam a szon!

Tehetek-i ugyan arrol, hogy az uton
Elraboltak ero'szakkal negy forintom,
Maradt tojas to' parral
Elloptak a' kotarral
Komam a szon!

Kele' hoba ha benerek a' zsidokhoz
Kint lehetem, hogy ne ugyljak a' kancio'hoz
Olyan kedves a' bure!
Olyan edes az ere.
Komam a szon!

6.

14^{ik} születésnapomra

Eltantetek ti! boldog gyermek esek!
s rajgi élet esendes pitvara,
Bírátnak mar az aló' er' remények,
Ejött a' tündér ifjuság korra,
+ + +

A' bíró hajnal hirtelen befutja
Eltem' botot, de boldog effjelet,
s a' serevedelynek tük' sugaru napja,
Boltjan világot most fővelli szet,
+ + +
Remény, oh mond meg mely' kleggen kö' zülök
Véker csillag é' pusztá' ösvengem,
Ohajtom a' het, meg a' tartók tölök.
Ezer kétség kö' rit világot sáven.
+ + +

Torvált megf.

K513/750

Nekem 'leginkább fölti a' művészet'
Szent lángja, hozzá vágyik értelem,
A babérval kínál a csálóka képet
Nla kusta eltem neki srentelem.

Igen, te értes fog eltem kumulni,
Neked ajánlok minden csepp jóvert,
Es bár babér nem fog nekem virulni,
Irisz meghalnia a művészetet!

AKAD
KONY
TAM